

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: T. G., „X“**, zastoupeného JUDr. Michalem Vejlupekem, advokátem se sídlem Hradiště 97/4, Ústí nad Labem, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 2.12.2010, č.j. 10851/10-1300-500853,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí původně žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 2.12.2010, č.j. 10851/10-1300-500853, kterým byla zamítnuta jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 24.11.2009, č.j. 217110/09/214912500379, č.j. 217146/09/214912500379, č.j. 217159/09/214912500379 a č.j. 217170/09/214912500379, kterými byla žalobci dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2005 ve výši 852 150,- Kč, 4. čtvrtletí 2005 ve výši 1 870 930,- Kč, leden 2006 ve výši 76 950,- Kč a únor 2006 ve výši 514 330,- Kč.

Dne 1.1.2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o Finanční správě“), kterým byla zrušena všechna finanční ředitelství, včetně Finančního ředitelství v Ústí nad Labem. Podle ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„s.ř.s.“) ve spojení s ustanoveními § 5, § 7 písm. a), § 20 odst. 2 zákona o Finanční správě se od 1.1.2013 místo původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem stalo žalovaným Odvolací finanční ředitelství.

Žalobce namítá, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ žalobou napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisem a nemá v něm oporu. Z toho důvodu nebyly dle žalobce zjištěny všechny okolnosti potřebné ke správnému posouzení věci, a proto není žalobou napadené rozhodnutí v souladu s právními předpisy.

Žalobce uvedl, že dle daňových orgánů v důsledku nekontaktnosti společnosti KEY Invest s.r.o. (žalobce ji označuje jako KEY-invest s.r.o.) nebylo možno ověřit, zda bylo DPH z vystavené fakturace odvedeno. Namítl, že tato skutečnost není jeho věcí a nemůže ji jakýmkoliv způsobem zajistit ani ovlivnit. Žalobce trvá na tom, že intaktnost společnosti KEY Invest s.r.o. mu nemůže být kladena k tíži.

Dále uvedl, že vzhledem k tomu, mu končila 31.12.2004 smlouva na stavbě D8 – Most přes tratě ČD Trmice, požádal společnost KEY Invest s.r.o. na základě smlouvy o zprostředkování uzavření zakázek pro dodavatele stavby – rámcová ze dne 1.4.2004 o zajištění uzavření dalšího smluvního vztahu na výše uvedené stavbě. Dne 9.12.2004 předložila společnost KEY Invest s.r.o. na základě rámcové smlouvy Technologický a organizačně časový rozpis stavby, na jehož základě žalobce zpracovával v součinnosti s uvedenou společností nabídky pro Metrostav a.s. Dne 20.12.2004 zajistila společnost KEY Invest s.r.o. schůzku mezi zástupcem Metrostavu a.s. J. W. a žalobce. Následně byla uzavřena smlouva o dílo mezi žalobcem a společností Metrostav a.s. a její dodatky. Žalobce trvá na tom, že v důsledku uzavření uvedené smlouvy o dílo musel žalobce plnit společnosti KEY Invest s.r.o. na základě výše uvedené rámcové smlouvy. Žalobce rovněž trvá na tom, že Jan Wanke jako hlavní stavbyvedoucí mohl žalobce společnosti Metrostav a.s. doporučit, což dle jeho názoru potvrdili ve svých výpovědích i Ing. A. Š. (ekonom stavby) a Ing. J. N. (ředitel divize). J. W. byl jediným pracovníkem společnosti Metrostav a.s., který byl z regionu, znal místní poměry a stavební kapacity.

Žalobce dále namítá, že smlouva uzavřená se společností KEY Invest s.r.o. obsahovala i další předměty činnosti, a to zejména zpracování Technologického a organizačně časového popisu stavby, který je nutný ke zpracování nabídky. Na základě tohoto popisu pak žalobce zpracovával postupně cenové nabídky a předkládal je společnosti Metrostav a.s. Nabídky byly ze strany společnosti Metrostav a.s. akceptovány a byly uzavírány dodatky na jednotlivé celky. Žalobce zdůrazňuje, že technologické předpisy pro provádění železobetonových konstrukcí jsou pouze předpisy, které obsahují způsob uložení armatury, distance armatury, druh betonové směsi, dobu vibrace. Uvedené skutečnosti je třeba specifikovat na určité konkrétní objekty. Úkolem společnosti KEY Invest s.r.o. bylo zpracovat návrh realizace stavby s finančním ohodnocením tak, aby byly uzavřeny dodatky smluv. Žalobce trvá na tom, že smlouva mezi ním a společností KEY Invest s.r.o. byla naplněna jak v předmětu zprostředkování, tak i ve věci součinnosti a ve zpracování potřebných podkladů k uzavření smlouvy mezi žalobcem a společností Metrostav a.s.

K výdajům na dozorování staveb žalobce namítl, že jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. potvrdil v rámci své svědecké výpovědi přijetí plateb od žalobce za uvedenou činnost. Žalobce trvá na tom, že jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. potvrdil přijetí i plateb od žalobce za ostatní provedené práce.

Původně žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Původně žalovaný konstatoval, že v předmětném daňovém řízení bylo prováděno rozsáhlé důkazní řízení, které bylo následně doplněno o další rozsáhlé důkazní řízení v návaznosti na údaje uvedené v odvolání. Provedené důkazní prostředky však nesvědčí o tom, že žalobce přijal plnění spočívající ve zprostředkování nebo stavebních pracích či dohledových pracích od společnosti KEY Invest s.r.o.

Dále zdůraznil, že v daném daňovém řízení je prokázání nároku na odpočet daně za situace pochybností vyjádřených ze strany správce daně záležitostí žalobce, kterého zde stíhá důkazní břemeno. Žalobce tak byl povinen prokázat, že pro odpočet DPH uplatňovaná zdanitelná plnění v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“), skutečně přijal od plátce uvedeného v dokladech. Tato důkazní povinnost žalobce nemůže být dle původně žalovaného naplněna jen předložením formálně bezvadných dokladů. Prokazování těchto skutečností je sice prvotně záležitostí dokladovou, ale současně je třeba respektovat soulad dokladů se skutečným stavem, neboť ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být samy o sobě podkladem pro uznání nároku na odpočet DPH, není-li zároveň prokázáno, že ke skutečnostem, jak je v nich uvedeno, došlo. Původně žalovaný trval na tom, že s ohledem na skutečnost, že žalobcem nebylo toto prokázáno, nelze ve smyslu § 73 zákona o DPH uznat předložené faktury od společnosti KEY Invest s.r.o. za daňové doklady pro prokázání nároku na odpočet DPH.

Dále odkázal původně žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2006, č.j. 2 Afs 154/2005-245, kde je uvedeno, že daňový subjekt musí v daňovém řízení předložit důkazy o tom, jakým konkrétním způsobem se předmět zprostředkovatelské smlouvy realizoval.

Původně žalovaný zdůraznil, že dle jeho názoru ze správního spisu vyplývá, že daňové orgány v dané věci zjišťovaly skutečný stav věci objektivně a přihlédly ke všemu, co v řízení vyšlo najevo při respektování práv a povinností správního orgánu i žalobce.

V žádosti o nařízení jednání žalobce navrhl výslech svědků J. V., J. W., Ing. P. K., Ing. A. Š., J. G., P. H., R. B., J. Č., V. B., L. K. a R. Š.

Při jednání soudu právní zástupce žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. V reakci na poskytnutý referát ze správního spisu pak právní zástupce žalobce uvedl, že ve správním spise je zachycena skutečnost, že žalobce v průběhu daňového řízení vůči správci daně vznesl dne 24.9.2009 návrh na provedení svědeckých výpovědí J. Č. a J. Z. a opětovných výsledků Ing. P. K. a V. B. Tento návrh však daňové orgány neakceptovaly, čímž žalobci nepřipustně znemožnily unést důkazní břemeno. Právní zástupce uvedl, že se dle jeho názoru nejedná o nepřipustně nově vznesenou žalobní námitku, neboť tato námitka již byla ze strany žalobce vznesena v samotném daňovém řízení. Dále právní zástupce žalobce při jednání uvedl, že dle jeho názoru žalobou napadené rozhodnutí ani zpráva o daňové kontrole nebyly dostatečně odůvodněny a tudíž je považuje za nepřezkoumatelné.

Při tomtéž jednání soudu pověřená pracovnice žalovaného odkázala na obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Dále uvedla, že správce daně není povinen provést všechny důkazní prostředky, které daňový subjekt navrhne, přičemž v daném případě své zamítavé stanovisko k provedení navrhovaných výsledků svědků správce daně řádně

odůvodnil, jak dle jejího názoru vyplývá z protokolu o ústním jednání ze dne 26.10.2009. Ve vztahu k návrhu na provedení výslechu svědků v řízení před soudem uvedla, že s tímto návrhem nesouhlasí, neboť výslech svědků L. K., J. G., R. Š. a P. H. žalobce v průběhu daňového řízení vůbec nenavrhoval a opakované výsledky ostatních svědků by dle jejího názoru do věci nepřinesly nic nového, když tyto svědky již v daňovém řízení vyslechnuti byli a jejich výpovědi byly řádně zhodnoceny. Pověřená pracovnice dále zdůraznila, že v daném případě vznikly správci daně legitimní pochybnosti o daňové znatelnosti žalobcem uplatňovaných výdajů, přičemž žalobce tyto pochybnosti, ačkoliv mu k tomu byl dán dostatečný prostor, neodstranil. Trvala na tom, že žalobce tedy neunesl své důkazní břemeno.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Na tomto místě soud poznamenává, že předmětem soudního přezkumu v daném řízení je zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a zákonnost řízení, které vedlo k jeho vydání. Proto soud nepřistoupil k provedení výslechů žalobcem navržených svědků J. V., J. W., Ing. P. K., Ing. A. Š., J. G., P. H., R. B., J. Č., V. B., L. K. a R. Š. v rámci jednání soudu. Soud zdůrazňuje, že správní soudnictví slouží jako kontrola zákonnosti postupů a závěrů moci výkonné ze strany moci soudní. Nejedná se a ani se nemůže jednat o jakousi další instanci, v jejímž rámci by bylo možné důkazními prostředky dále upřesňovat samotný skutkový stav. Výslech svědků L. K., J. G., R. Š. a P. H. žalobce navrhl prvně až v rámci samotného soudního řízení. V rámci daňového řízení výslech těchto svědků žalobce vůbec nenavrhoval. Žalobci nic nebránilo, aby tak za účelem unesení svého důkazního břemene v daňovém řízení učinil. Tato procesní liknavost jde plně k tíži žalobce. Není přípustné, aby žalobce navrhoval provedení důkazních prostředků za účelem unesení jeho důkazního břemene prvně až v řízení před správním soudem v rámci přezkumu druhoinstančního rozhodnutí v daňovém řízení.

V případě svědků J. V., J. W., Ing. P. K., Ing. A. Š. se jedná o svědky, kteří byli v rámci daňového řízení vyslechnuti. Jejich výpovědi byly daňovými orgány vyhodnoceny. Vzhledem k výše popsanému charakteru správního soudnictví ani opakovaný výslech svědků vyslechnutých v rámci správního řízení za účelem upřesnění skutkového stavu není přípustný, neboť je nutno vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a to i ve vztahu k otázce unesení a neunesení důkazního břemene ze strany daňového subjektu.

Dále se soud zabýval otázkou včasnosti žalobcoví námitky týkající se neprovedení výslechů svědků J. Č. a J. Z. a opětovných výslechů Ing. P. K. a V. B. Dle § 71 odst. s.ř.s. rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Dle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze podat žalobu do dvou měsíců, kdy bylo žalobou napadené rozhodnutí

oznámeno žalobci doručení písemného vyhotovení. Dle obsahu správního spisu bylo žalobou napadené rozhodnutí žalobci doručeno dne 4.1.2011. Předmětná námitka neprovedení výše uvedených výslechů svědků nebyla obsažena v předložené žalobě a byla žalobcem vznesena až při jednání soudu dne 28.5.2014. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že tato námitka žalobce byla uplatněna opožděně. Skutečnost, že žalobce tuto námitku uplatňoval v rámci daňového řízení, nehraje žádnou roli. Když nebyla v zákonem stanovené lhůtě uplatněna námitka v řízení před soudem, je taková námitka v rámci správního soudnictví neprojednatelná. Proto se soud touto námitkou žalobce nemohl zabývat.

Dále se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nedostatečné odůvodnění. Rovněž tato námitka byla žalobcem vznesena až v rámci jednání soudu, tedy opožděně. Tato skutečnost ovšem nebrání tomu, aby se soud námitkou žalobce týkající se nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí zabýval. Je tomu tak proto, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, přičemž k tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal. Jinými slovy to znamená, že případnou nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí se soud zabývá z úřední činnosti. Právě uvedený dílčí závěr soudu ostatně vyslovil i Nejvyšší správní soud např. ve svých rozsudcích ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002 – 35, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 359/2004, nebo ze dne 10. 6. 2004, č. j. 1 Afs 6/2003 – 62, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 374/2004, a také jsou oba dostupné na www.nssoud.cz.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že je plně přezkoumatelné, neboť v něm učiněné závěry jsou dostatečným způsobem odůvodněny a provedené důkazní prostředky zcela přezkoumatelně zhodnoceny.

Dále se soud zabýval námitkami uplatněnými žalobce v podané žalobě.

Obecně se žalobce dovolával skutečnosti, že ve vztahu ke sporným výdajům své důkazní břemeno unesl a tyto výdaje měly být posouzeny jako daňově uznatelné výdaje.

Pro vyhodnocení předmětného případu má zásadní význam skutečnost, že zákon o DPH, rozumí uskutečněním zdanitelného plnění stav faktický, nikoli stav formálně vykazovaný, a proto daňový subjekt v průběhu daňového řízení musí doložit oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně z přidané hodnoty. Obdobně jako pro účely daně z příjmů může daňový subjekt uplatnit jen takový výdaj, který má hospodářský účel, tedy byl vynaložen za účelem zajištění, dosažení a udržení příjmů, což bylo konstatováno i Nejvyšším správním soudem např. v jeho rozsudku ze dne 30. 4. 2008, sp. zn. 1 Afs 15/2008, který je dostupný na www.nssoud.cz.

S ohledem na námitky uplatněné žalobcem soud uvádí, že žalobce by měl vzít v potaz skutečnost, že daňové řízení je v České republice postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. má i břemeno důkazní. Toto své břemeno daňový subjekt plní v důkazním řízení, které vede správce daně. Podle ust. § 31 odst. 9 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván. Toto ustanovení však, jak již vícekrát potvrdil Ústavní soud, a to např. v jeho nálezu ze dne 24. 4. 1996, Pl. ÚS 38/95, který je dostupný na www.usoud.cz, nedává správci daně oprávnění vyzvat daňový

subjekt k prokázání čehokoliv, ale pouze k prokázání toho, co tvrdí tento subjekt sám. Pravidlo, že v daňovém řízení nese důkazní břemeno daňový subjekt, má některé výjimky, které představuje zejména ust. § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu, podle něhož správce daně prokazuje existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví a jiných povinných evidencí či záznamů, vedených daňovým subjektem. Uvedená ustanovení daňového řádu v jejich ústavně konformním výkladu vytvářejí vyvážený komplex povinností tvrzení a povinností důkazních mezi daňovým subjektem a správcem daně.

Dále soud uvádí, že daňový subjekt má v první řadě povinnost tvrdit skutečnosti relevantní pro jeho daňovou povinnost. Konkrétní obsah povinnosti tvrzení pak vychází zejména z příslušných ustanovení daňového práva hmotného, v daném případě z ust. § 72 odst. 1 zákona o DPH, ze kterého vyplývá, že nárok na odpočet daně má plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

Způsob, jakým daňový subjekt plní svoji důkazní povinnost, tedy vyplývá z ust. § 31 odst. 8 písm. c) a odst. 9 daňového řádu. Daňový subjekt je povinen na základě příslušných zákonných ustanovení vést účetnictví (§ 1 zák. č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o účetnictví“) či jiné povinné záznamy či evidence (viz § 26 a násl. zákona o DPH). Smyslem a účelem účetnictví je poskytnout tomu, kdo je vede, i oprávněné třetí osobě (ve věcech daní tedy správci daně) věrohodný, úplný, průkazný a správný přehled o jeho předmětu [viz § 7 zákona o účetnictví a shora již zmíněný § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu], kterým je – zjednodušeně řečeno – hospodaření daňového subjektu. Z hlediska metod zaznamenávání se u účetnictví jedná o standardizovaný, formalizovaný a značně detailní přehled o hospodaření, který by, je-li veden předepsaným způsobem, neměl umožnit, aby o hospodaření dotyčného daňového subjektu byl podán zkreslený obraz. Daňový subjekt proto splní svoji povinnost důkazní ve vztahu k tvrzením, která správci daně předestře, prokáže-li tato tvrzení svým účetnictvím, ledaže správce daně prokáže [§ 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu], že ve vztahu k těmto tvrzením je účetnictví daňového subjektu nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné.

Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nesprávným. Ne každá chyba v účetnictví proto bude způsobovat takto požadovanou intenzitu pochybností; budou to pouze takové nesrovnalosti, jež přímo (nedostatkem spolehlivých informací o konkrétním účetním případě) či nepřímo (celkovou nevěrohodností účetnictví, i když toto na první pohled o konkrétním účetním případě předepsané informace poskytuje) zatemní obraz o hospodaření daňového subjektu. Správce daně je zde povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Jen takto totiž může unést své důkazní břemeno vyplývající z § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu.

Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal. Důkazní prostředky zde budou pravidelně pocházet ze sféry mimo účetnictví a *de facto* nahradí či doplní nevěrohodné,

neúplné, neprůkazné či nesprávné účetnictví, což bylo konstatováno Nejvyšším správním soudem např. v jeho rozsudcích ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004 - 63, a ze dne 12. 4. 2006, č. j. 5 Afs 40/2005 - 72, které jsou dostupné na www.nssoud.cz.

K unesení důkazního břemene daňovým subjektem tak nestačí jen formálně zdánlivě bezvadné doklady o přijetí zdanitelného plnění a odeslání zdanitelného plnění, jak tomu bylo v projednávaném případě. Důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Jestliže zdanitelné plnění nebylo uskutečněno, jak je plátcem deklarováno, nemůže být důkazní povinnost naplněna pouhým předložením, byť formálně správného, daňového dokladu, jak opakovaně bylo vysloveno v nálezech Ústavního soudu např. ze dne 11. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 1841/07, ze dne 15. 05. 2001, sp. zn. IV. ÚS 402/99, které jsou dostupné na www.usoud.cz, nebo v rozsudcích Nejvyššího správního soudu např. ze dne 21. 4. 2010, sp. zn. 9 Afs 111/2009, a ze dne 21. 4. 2010, sp. zn. 9 Afs 1/2010, které jsou dostupné na www.nssoud.cz.

V daném konkrétním případě daňové orgány dospěly k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno ve vztahu k výdajům hrazeným společností KEY Invest s.r.o. za provedení prací.

Ve vztahu k plnění žalobce poskytnutým společností KEY Invest s.r.o. daňové orgány založily svoje pochybnosti na skutečnostech, že na uvedenou společnost byl prohlášen konkurz a dle sdělení dožádaného Finančního úřadu v Litvínově ze dne 18.6.2008, č.j. 34912/08/207930/6169, úpadce správci konkurzní podstaty nepředal žádné účetní ani daňové doklady a že příjmy deklarované společností KEY Invest s.r.o. v jejích daňových přiznáních za rozhodná období zdaleka nedosahují částek, které měly být této společnosti ze strany žalobce uhrazeny.

Uvedené skutečnosti dle názoru soudu plně postačují k tomu, aby daňové orgány oprávněně pojalý pochybnosti o faktickém uskutečnění plnění ze strany společnosti KEY Invest s.r.o. v souvislosti s výdaji účtovanými ve prospěch uvedené společnosti žalobcem, přestože dané výdaje byly zaúčtovány na základě formálně úplných účetních dokladů. Výše uvedené skutečnosti zakládající pochybnosti daňové orgány v rámci daňového řízení prokázaly a v důsledku toho přešlo v souladu s výše uvedeným ustanovením § 31 odst. 8 písm. c) daňového řádu důkazní břemeno na žalobce.

Daňovými doklady, u kterých vznikly správci daně pochybnosti v rámci daňové kontroly, byly faktury za zprostředkování za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2005 č. F/400 ze dne 4.7.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/424 ze dne 1.8.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 666 000,- Kč, č. F/425 ze dne 1.9.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/476, ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/487 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 428 000,- Kč, za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2005 č. F/557, ze dne 1.11.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/673, ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 993 250,- Kč, č. F/677 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/738 ze dne 1.1.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 439 900,- Kč, za zdaňovací období leden 2006 č. F/2 ze dne 1.1.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, a za zdaňovací období únor

2006 č. F/83 ze dne 6.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 952 000,- Kč, č. F 86 ze dne 6.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč a č. F/163 ze dne 28.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 178 500,- Kč.

K výzvě na odstranění pochybností žalobce uvedl, že první smlouva mezi žalobcem a společností Metrostav a.s. byla uzavřena dne 10.9.2004 s ukončením do 31.12.2004. Mezi společností KEY Invest s.r.o. a žalobcem byla uzavřena smlouva o zprostředkování dne 28.12.2004. Předmětem uvedené smlouvy mělo být zprostředkování uzavření smluv včetně dodatků žalobce se společností Metrostav a.s. na období 1.1.2005 - 31.12.2005. Dále žalobce ve svém vyjádření k výzvě na odstranění pochybností uvedl, že v rámci jednání konaného dne 20.12.2004 mezi zástupcem společnosti Metrostav a.s. (J. W. – hlavní stavbyvedoucí) žalobcem a tehdejším jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o. J. V. došlo ze strany společnosti KEY Invest s.r.o. k doporučení uzavření smlouvy o dílo mezi společností Metrostav a.s. a žalobcem.

Z výpovědi svědka Ing. J. K. jako zmocněného zástupce společnosti Metrostav a.s. ze dne 2.6.2008 vyplynulo, že výběr žalobce jako dodavatele na předmětných stavbách proběhl na základě doporučení nových zaměstnanců společnosti Metrostav a.s., kteří měli s žalobcem dobré zkušenosti z předchozího zaměstnání. Dále svědek uvedl, že společnost KEY Invest s.r.o. není vedena v účetním systému společnosti Metrostav a.s.

Z výpovědi Ing. P. K. jako manažera projektu stavby dálnice D8, úsek 0807/1, část B: most přes železniční tratě Trmice ze dne 8.7.2008 vyplynulo, že žalobce získal zakázku na stavbě v roce 2004 na základě výběrového řízení a následně další zakázky v následujících letech byly žalobci přiděleny na základě dobrých zkušeností s jeho prací formou objednávky. Svědek výslovně uvedl, že před uzavřením smluv bylo jednáno pouze se žalobcem a společnost KEY Invest s.r.o. vůbec nezná. Smlouvy samotné připravoval svědek a podepisoval je ředitel divize. Pan J. W. byl dle svědka pouze stavbyvedoucí a do hodnocení subdodavatelů neměl co mluvit. Na výslovnou otázku, zda společnost KEY Invest s.r.o. či pan W. mohli ovlivnit doporučením přidělení zakázky žalobci, svědek uvedl, že společnost KEY Invest s.r.o. nezná a pan W. ovlivnit přidělení zakázky nemohl.

Svědka J. V. jako osobu, která byla v období prosinec 2004 až únor 2006 jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o., ve své výpovědi ze dne 17.7.2008 potvrdil, že všechny rozporované faktury byly společností KEY Invest s.r.o. vystaveny a byla uzavřena smlouva o zprostředkování ze dne 28.12.2004. Svědek dále uvedl, že obchodní spolupráce s žalobcem začala uvedenou zprostředkovatelskou smlouvou z prosince 2004. Předtím se uskutečnilo jednání za účasti žalobce, svědka a pana W. Poté společnost KEY Invest s.r.o. zprostředkovávala práce dle faktur. Svědek uvedl, že o žádném jiném jednání než s panem W. neví. Práce společnosti KEY Invest s.r.o. spočívala v tom, že byla sepsána finální smlouva s Metrostav a.s., což se také stalo. K přímé otázce správce daně svědek uvedl, že v přiznání k dani z příjmů za rok 2005 a v přiznání k dani z přidané hodnoty za 3. a 4. čtvrtletí roku 2005 uvedl veškeré příjmy společnosti. V době podání přiznání za rok 2006 již nebyl jednatelem společnosti. Svědek blíže zprostředkovatelskou činnost společnosti KEY Invest s.r.o. nedokázal popsat.

Svědka J. W. jako stavbyvedoucí předmětné stavby ve své svědecké výpovědi ze dne 18.8.2009 uvedl, že měl v době jednání konaného s žalobcem dne 20.12.2004 za úkol doporučit firmy z Ústecka, které by danou zakázku uspokojivě provedly, neboť byl jediný místní znalý poměrů. Svědek si již nepamatoval, zda toto jeho zmocnění vyplývalo z pracovní smlouvy. Svědek uvedl, že společnost KEY Invest s.r.o. znal. Měla zaměstnance stavebních

profesí – zedníky tesaře, jeřáb a dopravní auta. Uvedl, že žalobce doporučil zřejmě Ing. K., který soupis navržených firem odvezl do Prahy, kde se dle předpokladů svědka provedlo výběrové řízení. K dotazu zástupce žalobce svědek uvedl, že společnost KEY Invest s.r.o. v určitém slova smyslu vystupovala jako zprostředkovatel zakázky. Jednání dne 20.12.2004 se společnost KEY Invest s.r.o. účastnila, protože doporučila žalobce pro další spolupráci na základě svědkovi telefonické poptávky.

Svědka Ing. J. N. jako ředitel divize 4 ve své svědecké výpovědi ze dne 15.4.2010 uvedl, že subdodavatelské firmy vybírala společnost Metrostav a.s. výběrovým řízením nebo byly přímo osločovány. Dále uvedl, že pan W. jako stavbyvedoucí mohl pouze doporučovat subdodavatele a připravovat podklady pro výběrová řízení. Na výběru subdodavatelů se podílel Ing. K. jako vedoucí projektu. Společnost KEY Invest s.r.o. svědek neznal. Svědek uvedl, že externí firmy se na výběru subdodavatelů nepodílely. K otázce žalobce svědek uvedl, že pan W. se mohl z pozice stavbyvedoucího podílet na výběrových řízeních na jednotlivé subdodavatele, pokud jej k tomu Ing. K. jako vedoucí projektu přizval.

Svědkyně Ing. A. Š. jako asistentka ekonoma na stavbě a od roku 2005 jako ekonom stavby ve své svědecké výpovědi ze dne 13.4.2010 uvedla, že pan W. jako stavbyvedoucí určitě mohl doporučovat subdodavatele z hlediska znalce místních poměrů. Mohl tedy doporučit i žalobce. Při výběru subdodavatelských firem jejich nabídky dle svědkyně určitě viděl Ing. K., stavbyvedoucí J. W. a přípravař pan H. Dále uvedla, že je možné, že zná společnost KEY Invest s.r.o. K výslovnému dotazu správce daně svědkyně uvedla, že neví, které firmy doporučil pan W. v roce 2005 a 2006 na stavbu dálnice D8. Rovněž uvedla, že neumí posoudit, tvrzení Ing. K., že pan W. „neměl co říkat“ do hodnocení subdodavatelských firem, ale uvedla, že pan W. byl důležitý pro správný průběh stavby.

Ve správním spisu je založena pracovní smlouva J. W. se společností Metrostav a.s., jejíž součástí je i popis pracovní pozice, kde je mimo jiné uvedeno, že pracovník na dané pozici odpovídá za zabezpečování vybraných činností v procesu nakupování subdodávek, a to konkrétně přejímání subdodávek a fakturaci a vyhodnocení subdodavatelů.

V rámci odvolání žalobce předložil smlouvu o zprostředkování uzavření zakázek pro dodavatele stavby – rámcová uzavřenou mezi žalobcem a společností KEY Invest s.r.o. dne 1.4.2004.

Na základě důkazních prostředků provedených v rámci daňového řízení dospěl soud k závěru, že se žalobci nepodařilo rozptýlit pochybnosti o skutečnosti, zda předmětné smlouvy se společností Metrostav a.s. byly skutečně uzavřeny na základě činnosti vyvinuté společností KEY Invest s.r.o., či zda uvedená společnost vůbec činila nějaké úkony směřující k získání příležitosti uzavřít danou smlouvu, a že tedy této společnosti vznikl nárok na vyplacení odměny na základě smlouvy o zprostředkování, a tedy že došlo ze strany společnosti KEY Invest s.r.o. k poskytnutí daného zdanitelného plnění žalobci. Jediná schůzka, kterou se v rámci dokazování podařilo doložit, byla schůzka mezi žalobcem, jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o. a stavbyvedoucím J. W. Ovšem dle soudu se nepodařilo prokázat, že by doporučení žalobce stavbyvedoucímu mohlo mít vliv na uzavření smlouvy o dílo mezi společností Metrostav a.s. a žalobcem. Z výpovědí svědků dle soudu jednoznačně vyplynulo, že osobou odpovědnou za výběr subdodavatelů byl Ing. K. Ten ve své výpovědi výslovně popřel, že by stavbyvedoucí J. W. mohl mít nějaký vliv na výběru žalobce jako subdodavatele na předmětné stavbě. Ostatní svědci ze společnosti Metrostav a.s. sice připustili, že pan J. W. by mohl i doporučovat na základě místní znalosti jednotlivé subdodavatele, ovšem ze svých pozic ve společnosti Metrostav a.s. nemohly nijak potvrdit, že by k tomu skutečně docházelo či zda k tomu došlo v daném případě žalobce. Dle soudu klíčový svědek Ing. K. tedy výslovně

vyloučil možný vliv pana W. na výběr subdodavatelů a výslovně uvedl, že společnost KEY Invest s.r.o. nezná.

Pochybnosti soudu rovněž vzbuzuje skutečnost, že po celou dobu daňového řízení před správcem daně žalobce uváděl, že závazkový vztah mezi ním a společností KEY Invest s.r.o. byl založen na základě smlouvy o zprostředkování ze dne 28.12.2004, ovšem jediná doložená schůzka pana W. a jednatele společnosti KEY Invest s.r.o. proběhla již před uzavřením této zprostředkovatelské smlouvy dne 20.12.2004. Tuto skutečnost potvrdil i tehdejší jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. ve své výpovědi, kde uvedl, že spolupráce se žalobcem započala uvedenou zprostředkovatelskou smlouvou z prosince 2004. Pochybnosti dále prohlubuje i skutečnost, že až v rámci odvolacího řízení žalobce předložil jinou smlouvu o zprostředkování se společností KEY Invest s.r.o., která měla být uzavřena již 1.4.2004. Samotný bývalý jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. nebyl schopen kromě výše uvedené jediné schůzky blíže specifikovat zprostředkovatelskou činnost vykonávanou ve prospěch žalobce. Totéž lze konstatovat i o technologickém a organizačně časovém popisu stavby, který měl být vyhotoven společností KEY Invest s.r.o. pro žalobce dne 9.12.2004 za účelem vyhotovení nabídky k uzavření smlouvy se společností Metrostav a.s. Tento doklad předložil žalobce až v rámci odvolacího řízení a do té doby se o něm nezmiňoval ani bývalý jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. Pochybnosti vzbuzuje i skutečnost, že tento dokument měl být vyhotoven dříve než dle výpovědi bývalého jednatele společnosti KEY Invest s.r.o. byla započata spolupráce této společnosti se žalobcem.

Svědék R. B. ve svém čestném prohlášení ze dne 27.4.2009 uvedl, že zástupce společnosti KEY Invest s.r.o. jej požádal, zda by neposkytl mechanizaci pro žalobce. Dále v čestném prohlášení svědek uvedl, že ví, že společnost KEY Invest s.r.o. zprostředkovávala kontakty pro žalobce. V samotné svědecké výpovědi ze dne 24.8.2009 však svědek již uvedl pouze, že ví, že jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o. byl pan V. a že tato firma něco dělá na stavbě mostů v Trmicích. Pan V. mu řekl, že potřebují nákladňák s rukou. Výslovně svědek dále uvedl, že o konkrétních činnostech společnosti KEY Invest s.r.o. pro žalobce neví. Dle soudu tedy ani toto čestné prohlášení ve spojení se svědeckou výpovědí R. B. není způsobilé prokázat tvrzení žalobce. Z uvedených skutečností nelze dovodit žádné konkrétní skutečnosti ve vztahu mezi žalobcem a společností KEY Invest s.r.o.

Dle soudu ani samotné odsouhlasení faktur bývalým jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o. v rámci jeho svědecké výpovědi není nespornou skutečností, neboť výše částek fakturovaných samotným žalobcem dané společnosti za rozhodné období převyšuje částky, které byly přiznány společnosti KEY Invest s.r.o. v jejich přiznáních k dani z příjmů a k dani z přidané hodnoty za rozhodná období, přestože v téže výpovědi bývalý jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. tvrdil, že jistě v přiznání k dani z příjmů a v přiznáních k dani z přidané hodnoty za rok 2005 uvedl veškeré dosažené příjmy.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobce v rámci daňového řízení neunesl své důkazní břemeno a nepodařilo se mu prokázat, že uzavření smluv o dílo a jejich dodatků se společností Metrostav a.s. a jejich dodatků bylo skutečně zprostředkováno pro žalobce společností KEY Invest s.r.o. a že tedy ze strany uvedené společnosti tedy došlo k poskytnutí předmětného zdanitelného plnění žalobci. Dle názoru soudu daňové orgány správně vyhodnotil zjištěný skutkový stav. Žalobcovu námitku tak soud vyhodnotil jako zcela nedůvodnou.

Ve vztahu k plnění žalobce společností KEY Invest s.r.o. dále vznikly správci daně pochybnosti v rámci daňové kontroly o fakturách za zajištění prací, zajištění dozorování nebo

provedení prací za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2005 č. F/484 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 285 600,- Kč, č. F/485 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 011 500,- Kč, č. F/486 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 249 900,- Kč, za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2005 č. F/513 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 535 500,- Kč, č. F/558 ze dne 1.10.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 535 500,- Kč, 2006 č. F/597 ze dne 1.11.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 315 350,- Kč, č. F/598 ze dne 1.11.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 803 250,- Kč, č. F/599 ze dne 1.11.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 249 900,- Kč, č. F/674 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 549 780,- Kč, č. F/675 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 249 900,- Kč, č. F/676 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 773 500,- Kč, č. F/678 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 553 350,- Kč, č. F/679 ze dne 1.12.2005, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/735 ze dne 1.1.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 041 250,- Kč, č. F/737 ze dne 1.1.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 1 981 350,- Kč, za zdaňovací období leden 2006 č. F/1 ze dne 1.1.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 249 900,- Kč, a za zdaňovací období únor 2006 č. F/84 ze dne 6.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 314 160,- Kč, č. F/85 ze dne 6.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 658 070,- Kč, č. F/160 ze dne 28.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 232 050,- Kč, č. F/161 ze dne 28.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 392 700,- Kč a č. F/162 ze dne 28.2.2006, dle které mělo být společnosti KEY Invest s.r.o. vyplaceno 261 800,- Kč.

K výzvě na odstranění pochybností žalobce uvedl, že mezi žalobcem a společností KEY Invest s.r.o. ve vztahu k uvedeným pracem byl uzavřen ústní závazkový vztah dle § 536 a násl. obchodního zákoníku, ve kterém byl na začátku zúčtovacího období (měsíc) určen předběžný předmět díla, termín zahájení, termín dokončení, finanční ohodnocení a finanční plnění. Rozsah prací byl dle žalobce určován operativně na stavbě dle potřeby (práce pomocné, odborné, přesuny hmot atd.). Vzhledem k náročnosti stavby a počtu pracovníků nebylo možno evidovat jednotlivé pracovní výkony pro každého pracovníka. Na konci fakturačního byly ceny po dohodě korigovány v závislosti na odsouhlasení financí vyššího dodavatele.

Svědék J. V. jako bývalý jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. ve své svědecké výpovědi ze dne 17.7.2008 uvedl, že všechny sporné faktury vystavila společnost KEY Invest s.r.o. K pracem prováděným společností KEY Invest s.r.o. uvedl, že určitě spolupracovali s externími spolupracovníky v oblasti stavebnictví. Práce byly prováděny firmami nebo živnostníky na základě doporučení externích spolupracovníků. Již si nepamatoval přesně podrobnosti a jména firem si rovněž nepamatoval. Mělo se snad jednat o práce na pilířích mostu. Vše by mělo být založeno ve společnosti KEY Invest s.r.o.

Soud konstatuje, že ve vztahu k stavebním pracem, které měly být provedeny pro žalobce společností KEY Invest s.r.o. jako subdodavatelem na předmětené stavbě žalobce v rámci řízení před správcem daně nepředložil žádný důkazní prostředek, který by byl způsobilý osvědčit, o jaké stavební práce se jednalo, v jakém rozsahu byly provedeny a kdy byly společností KEY Invest s.r.o. provedeny. V tomto směru žalobce jednoznačně neunesl svoje důkazní břemeno. K soupisům provedených prací, které ve vztahu k jednotlivým

fakturám předložil žalobce v rámci svého odvolání proti dodatečným platebním výměrům, soud konstatuje, že uvedené soupisy sice obsahují vždy soupis určitých zcela obecných prací a jejich ocenění, ovšem tyto soupisy nejsou nijak datovány. Práce jsou popsány zcela obecně bez bližší specifikace místa a doby provedení. Pochybnosti ve vztahu k těmto listinám vzbuzuje rovněž skutečnost, že žalobce po celou dobu řízení před správcem daně tvrdil, že žádné soupisy provedených prací neexistují.

Žalobcem v rámci odvolacího řízení předložená fotodokumentace neprokazuje žádným způsobem, kdo dané vyfotografované práce provádí, ani kde se vyfotografované stavby nacházejí.

Ve vztahu k dozorovým pracem pak dále soud uvádí, že z výpovědi žádného svědka nevyplynulo, že by společnost KEY Invest s.r.o. na předmětné stavbě vykonávala dozorové práce.

Rovněž i v případě provedených prací stejně jako v případě zprostředkování odsouhlasení faktur bývalým jednatelem společnosti KEY Invest s.r.o. v rámci jeho svědecké výpovědi není nespornou skutečností, neboť výše částek fakturovaných samotným žalobcem dané společnosti za rozhodné období převyšuje částky, které byly přiznány společností KEY Invest s.r.o. v jejích přiznáních k dani z příjmů a k dani z přidané hodnoty za rozhodná období, přestože v téže výpovědi bývalý jednatel společnosti KEY Invest s.r.o. tvrdil, že jistě v přiznání k dani z příjmů za rok 2005 a přiznáních k dani z přidané hodnoty za rok 2005 uvedl veškeré dosažené příjmy.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že ani k ve vztahu k pracem provedeným společností KEY Invest s.r.o. žalobce neunesl své důkazní břemeno, když v rámci daňového řízení nepředložil důkazní prostředky, které by jednoznačně prokázaly pravdivost jeho tvrzení. Žalobci se tedy nepodařilo prokázat, že předmětná zdanitelná plnění v daném množství a kvalitě přijal právě od společnosti KEY Invest s.r.o. Soud důkazní situaci vyhodnotil totožně jako daňové orgány a dospěl k závěru, že ze strany daňových orgánů nedošlo k nesprávnému vyhodnocení zjištěného skutkového stavu. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že daná žalobcova námitka je zcela nedůvodná.

S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že námitky žalobce nebyly shledány jako důvodné. Samotná podaná žaloba proto není důvodná, a soud ji tedy ve výroku ad I. rozsudku podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti podle obsahu správního spisu vůbec nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 28. května 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová